

Библиография
Bibliography

В тази рубрика ви предлагаме списък от препоръчителни литературни източници по актуални теми, предизвикващи общественото внимание и провокиращи интереса на широк кръг читатели. Подборът на заглавия, извършван от специалисти в съответните научни области, има за цел да подпомогне преподаватели, студенти и ученици при проучването и разработването на конкретни проблеми, свързани с историческото познание.

**ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ
И БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА ИДЕОЛОГИЯ****PAISHI HILENDARSKI
AND THE BULGARIAN NATIONAL IDEOLOGY****Радослав Спасов***Софийски университет „Св. Климент Охридски“*

- Бойчева, В. (2002). *Св. Паисий Хилендарски и новобългарското образование*. София. Юриспрес: Аскони-издат, ЛИК.
- Бояджиева, Е. (2002). *Банско и Атон: Мисията на хаджи Вълчо, брат на Паисий Хилендарски, на прага на Българското възраждане*. София: ARS Milleniums MMM. Foundat: ET АСИ Панчо Цекин.
- Вандова, Л. (1993). Изданията на „История Славяноболгарская“: 220 г. от смъртта на Паисий Хилендарски. *Библиотека, 12*, 26–30. София: Народна библиотека „Св. св. Кирил и Методий“.
- Велчев, В. (1987). *Паисий Хилендарски: Епоха, личност, дело*. София: Издателство ОФ.
- Деянова, М. (2009). Исторически и езикови факти, оборващи тезата за с. Кралев дол като родно място на Паисий Хилендарски. *Български език и литература, 1*, 3–11.
- Драгова, Н. (1995). *Отец Паисий: Родоначалник на Българското възраждане*. Ст. Загора: Знание.
- Драгова, Н., Филкова, П., Мутафов, Е., Иванов Ж., Тенева-Георгиева, О., Тошева, А., Захаријева, Й., Гълъбова П. (2002). Юбилейни Паисиеви четения: 280 г. от рождението на Паисий Хилендарски и 240 г.

- от написването на „История славяноболгарская“. *Научни трудове – Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“*. Филология. Пловдив: ПУ „Паисий Хилендарски“.
- История славяноболгарска: Зограф. чернова, 1762. (1998). Топалов, К. и др. (съст.). *Паисий Хилендарски*. София: Народна библиотека „Св. св. Кирил и Методий“. УИ „Св. Климент Охридски“.
- Илиева, Г. (1996). Ранние списки „Истории славяноболгарской“ Паисия как источник политической жизни болгар во второй половине XVIII века. *Bulgarian Historical Review: Research Quarterly*, 3–4, 115–129. Institute of History at the Bulgarian Academy of Science.
- Караджова, Д. (1997). Два нови преписа на Паисиевата „История славяноболгарска“. *Balkanistic forum*, 3, 238–243. Международен университетски семинар за балканистични проучвания и специализации – Югозападен университет „Неофит Рилски“, Благоевград.
- Конев, И. (1983). *Българското възраждане и Просвещението*. Т.1. София: Издателство БАН.
- Кръстева, М. (2009). Патрицентричната политическа фамилия в „История славяноболгарска“ на отец Паисий. *Български език и литература*, 1, 12–27.
- Паисий Хилендарски и неговата епоха: 1762–1962. (1962). Косев, Д. и др. (ред.). *Сборник от изследвания по случай 200-годишнината от „История славяноболгарска“*. София: БАН.
- Паисий Хилендарски и неговата „История славяноболгарска“. Каталог на изложба. (1998). Мусакова, Е. и др. (съст.). Христова, Б. (ред.). София: Народна библиотека „Св. св. Кирил и Методий“.
- Пенев, Б. (1946). *Паисий Хилендарски*. София: Хемус.
- Радев, Ив. (2009). Цароставник или разградски препис на [Паисиевата] „История славяноболгарска“? *Език и литература*, 3–4, 7–19.
- Райков, Б. (1989). *Паисиевият ръкопис на „История славяноболгарска“ 1762*. София: Наука и изкуство.
- Христов, Хр. (1972). *Паисий Хилендарски: Неговото време, жизнен път и дело*. София: Наука и изкуство.
- Zaimova, R. (2002). L’histoire du moine Paissij (1762) dans le contexte europeen. *Etudes balkaniques*, 2, 31-35. Academia des Sciences de Bulgarie. Institut d’etudes balkaniques.

Radoslav Spasov, PhD
Sofia University „St. Kliment Ohridski“
15, Tsar Osvoboditel Blvd.
1504, Sofia, Bulgaria
E-mail: spasov_r@abv.bg